

Dijous XXIII de durant l'any

Text de l'Evangelí (Lc 6,27-38): En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «A vosaltres que escolteu, jo us dic: Estimeu els vostres enemics, feu bé als qui us odien, beneïu els qui us maleeixen, pregueu pels qui us calumnien. Si algú et pega en una galta, para-li també l'altra, i si et vol prendre el mantell, no li neguis el vestit. Dóna a tothom qui et demana, i no reclamis res al qui et pren allò que és teu. Tracteu els altres tal com voleu que ells us tractin. Si estimeu els qui us estimen, qui us ho ha d'agrair? També els pecadors estimen aquells qui els estimen! I si feu bé als qui us en fan, qui us ho ha d'agrair? També ho fan els pecadors! I si feu préstecs als qui espereu que us donaran alguna cosa, qui us ho ha d'agrair? També els pecadors fan préstecs als pecadors, si saben que en trauran un guany. Però vosaltres, estimeu els vostres enemics, feu bé i presteu sense esperar res a canvi: llavors serà gran la vostra recompensa, i sereu fills de l'Altíssim, que és bo amb els desagraïts i amb els dolents.

»Sigueu misericordiosos com ho és el vostre Pare. No judiqueu, i no sereu judicats; no condemneu, i no sereu condemnats; perdoneu, i sereu perdonats. Doneu, i us donaran: us abocaran a la falda una bona mesura, atapeïda, sacsejada i curulla fins a vessar. Tal com mesureu sereu mesurats».

«Sigueu misericordiosos com ho és el vostre Pare»

Mn. Jaume AYMAR i Ragolta
(Badalona, Barcelona, Espanya)

Avui, a l'Evangelí el Senyor ens demana dues vegades que estimem els enemics. I tot

seguit dóna tres concrecions d'aquest manament, totes elles positives: feu bé als qui us odien, beneïu els qui us maleeixen, pregueu pels qui us ofenen. És un manament que sembla difícil de complir: com podem estimar els qui no ens estimen? És més, com podem estimar els qui sabem del cert que ens volen mal? Arribar a estimar així és un do de Déu, però cal que hi estiguem oberts. Ben mirat, estimar els enemics és humanament el més savi: l'enemic estimat se sentirà desarmat; estimar-lo pot ser la condició de possibilitat perquè deixi de ser enemic. En la mateixa línia, Jesús continua dient: «Si algú et pega en una galta, para-li també l'altra» (Lc 6,29). Podria semblar una mansuetud excessiva. Ara, què va fer Jesús quan va ser bufetejat en la seva passió? Certament no s'hi va tornar, però va respondre amb una fermesa, plena de caritat, tan gran que deuria fer rumiar molt a aquell criat aïrat: «Si he parlat malament, digues en què, però si he parlat com cal, per què em pegues?» (Jn 18,22-23).

En totes les religions hi ha una màxima d'or: «No facis als altres allò que no vulguis que els altres et facin a tu». Jesús és l'únic que la formula en positiu: «Tracteu els altres tal com voleu que us tractin» (Lc 6,31). Aquesta regla d'or és el fonament de tota la moral. Comentant aquest verset, sant Joan Crisòstom ens alligona: «Encara hi ha més, perquè Jesús no va dir únicament: 'Desitgeu als altres tot el bé', sinó 'feu als altres el bé'»; per això, la màxima d'or proposada per Jesús no es pot quedar en un mer desig, sinó que s'ha de traduir en obres.